

ŁOWICZANIN

Tygodnik społeczno-ekonomiczny i literacki, poświęcony sprawom Łowicza i jego okolic. Wychodzi co piątek.

Cena numeru 10 marek—miesięcznie 40 marek—z przesyłką pocztową 45 marek.

—≡ Cena ogłoszeń za wiersz garmontowy lub jego miejsce: ≡—

Przed tekstem na 1 stronie Mk. 75.
Nekrologi i reklamy Mk. 50.

W tekście Mk. 60.

Ogłoszenia zwyczajne wiersz Mk. 60.
Drobne ogłoszenia za wyraz mk. 10.

Adres Redakcji i Admin.: ŁOWICZ, ziemi Warsz. Telefon № 52.

Rękopismów niezastrzeżonych redakcja nie zwraca.

Redakcja jest otwartą codziennie od 6—7 po połud.

W myśl postanowienia zjazdu prasy prowincjonalnej, wszelkie sprawozdani. i podziękowania są płatne.

„Swoj do swego i po swoje!“

Składajcie ofiary na repatriantów.

Każdy kupiec

winien być na Targu Poznańskim

19—27. marca 1922.

4—1

GMACH Bezpański

W № 51 „Łowiczana“ z grudnia 1921 roku pisaliśmy o skandalicznej historii gospodarki i administracji gmachu po-Bernardyńskiego w Łowiczu. Mówiliśmy tam o szafowaniu bezmyślnem i bezcelowem ogromnych sum państwowych; o jeżdżeniu bez rezultatów licznych, oczywiście płatnych, komisji opiniujących; o deptaniu i molestowaniu niezliczonych delegacji obywatelskich na parnas warszawski,—o bezprawnem przemilczaniu przez Pp. Ministrów interpelacji Sejmowych i o poniechaniu cennego gmachu, który wraca do stanu ruiny, a młodzież w szkołach zmuszona jest przebywać w takich warunkach ciasnoty i higieny jakie znane są tylko w państwie bezprawia i gwałtu.

Wkrótce po naszym artykule, powtórzonym przez prasę polski prawie z takimi tytułami np., jak w „Głosie“: „Ręce swędzą“—rozeszła się po Łowiczu pogłoska, że gmach został oddany Ministerstwu Robót Publicznych do dyspozycji Ministerstwa Oświaty.

Wiadomość przywiozły dwie wiarogodne osobistości naszego miasta, czerpiąc ją w drodze urzędowej u źródła.

Łowicz poruszył się radośnie w przekonaniu, że słuszności stało się zadość i że praworządność

została ustalona. Omawiano żywo wynik decyzji rządowej, która pozwala obywatelowi mieć poczucie istnienia ładu, sensu i sprawiedliwości w gospodarce ogólnej. Zrozumiano, że odezwa, rozplakatowana po mieście i wzywająca do wpłacania śpiesznego daniny, ma uzasadnienie w życiowych objawach.

I oto sznurem zaczęto wędrować na przechadzkę do podmiejskiego gmachu po-Bernardyńskiego, by utrwalić w pamięci wzrokowej stan tragiczny porzuconego gmachu i obserwować jego metamorfozę, odbywającą się przy publicznym dozorze opinji pod sprężystym kierunkiem komisji, której skład już fama głosiła.

I oto zobaczyli zdumieni spacerowicze, jak ściągnięto wartość wojskową z przed gmachu i jak żołnierze poczęli wynosić żelazniwo, deski, ramy okienne i t. p. z magazynu tegoż gmachu po-Bernardyńskiego. Budziły się obawy, że owo wynoszenie może nie być niezbędne dla odbudowy gmachu i nie mieć innego celu po-za osobistym.

Starostwo wysłało urzędnika do Warszawy o ustalenie gospodarza, policja odebrała coś-nie-coś i jęła szukać pełnomocnika odpowiedzialnego, by mu dobytek zwrócić i ujawniła się rzecz nowa: —gmach po-Bernardyński nie posiada w Łowiczu ani właściciela, ani administratora, ani stróża nawet. Jedni się nie przyznają do niego, inni opieki nad nim jać się nie ważą.

Gmach po-Bernardyński stał się bezpańskim, jest rabowany i pozostała jedna pewność: jeżeli runie—zabije tylko złodzieja, bo nikt inny się nie zbliża w obawie pomówienia o bezprawność.

Opinia markotna, kwaśna i rozczarowana drapie się w głowę i pyta, kto mógłby radzić coś w tej sprawie i czy np. Prokuratorja Generalna Państwa nie mogłaby wejrzeć w te sprawy i zastanowić się nad całokształtem tego bezsensu, który, w związku z gmachem po-Bernardyńskim, dzieje się w Łowiczu, w Ministerstwach i w Sejmie.

Podziękowanie.

Wszystkim jak z Łowicza tak też i z Szymanowa, którzy raczyli przyjąć udział w pogrzebaniu drogich nam zwłok ś. p.

Haliny Czajkowskiej

a w szczególności Przewielebnym: ks. Prefektowi Zawadzkiemu, ks. Majewskiemu, ks. Modzelewskiemu, koleżankom, kolegom i wogóle wszystkim, którzy wzięli udział w tym smutnym obrzędzie, a także Sz. p. p. Kozłowskiemu za bezpłatne udzielenie koni, składają serdeczne podziękowanie

Rodzina i Narzeczoncy.

Do mieszkańców m. Łowicza.

Umieszczone w Nr. 6 „Łowiczana” z r. b. wyjaśnienia Zarządu miasta Łowicza w sprawie gospodarki miejskiej rzucają ponure światło nie tylko na Burmistrza miasta D-ra Stanisławskiego jako człowieka w wysokim stopniu arbitralnego i niekompetentnego, co więcej zaniedbującego swoje obowiązki i gwałcącego bardzo często Ustawę o samorządzie miejskim (któremu już niejednokrotnie wyrażano z tego powodu „votum nieufności”) ale jak to chcą autorzy tego artykułu na cały Zarząd miejski.

Cała gospodarka miejska od czasu objęcia przez obecny Zarząd miasta swych czynności buja w sferze nieurzeczywistnionych na najbliższe czasy projektów, mających być objętych budżetem na rok 1922, jako to: kolonji robotniczo-urzędniczej (koszt M. 25.000.000), mostu przy ulicy Mostowej (koszt Mk. 5.965.000), budowa nowej elektrowni (koszt Mk. 80.000.000), pomiary miasta (koszt Mk. 10.000.000), budowa mostu (który mógłby jeszcze kilka lat pozostać w takim stanie), na Bratkowicach (koszt. Mk. 4.000.000), zamiast we właściwym czasie uchwalonych pierwotnie 100.000 mk. (bezczyność Magistratu), a później 400.000 mk., urządzenie targowicy zwierzęcej (koszt mk. 2.000.000), remont 2-ch mostów na drodze Kaliskiej (koszt po mk. 1.500.000 każdy), konserwacja i reperacja bruków (rujnowanych na Glinkach, naprawianych na ul. Bulwarnej—koszt mk. 2.500.000), jeżeli do tego doda się jeszcze „drobne” wydatki na remont budynku kąpieli miejskich (czynnych podczas letnich miesięcy w Bzurze), kapitalny remont domu miejskiego, osuszenie kostki, urządzenie parku, bulwaru, konserwacje studzien miejskich, kanalizacje, wodociągi i „tysiące najrozmaitszych mniejsze lub większej ilości spraw bieżących” to „stopniowo Zarząd Magistratu wyprowadzi miasto z ruiny” (właściwie doprowadzi do ruiny) skromnym na obecne czasy kosztem, wynoszącym kilkaset milionów marek.

Do prowadzenia całego tego aparatu powołano do biur Magistratu przeszło 50 pracowników, koszt utrzymania których podług ostatniej listy płacy nie przekracza 1.500.000 mk. miesięcznie.

Przedsiębiorstwa miejskie miały dać czysty zysk za okres budżetowy od 1/4. 1921 r. do 31/XII.

1921 r., jak podaje Zarząd (nie sprawdzony przez delegację finansowo-budżetową):

elektrownia	mk. 3.617.359 fen. 63.
aprowizacja	mk. 1.300.000 fen. 00.
rzeźnia	mk. 499.595 fen. 24.

Razem mk. 5.416.954 fen. 87.

tymczasem powyższej sumy niema w kasie na 1-go stycznia 1922 roku na inwestycje powyższych przedsiębiorstw sumy te nie zostały wydatkowane. Gdzie się zatem podział ten dochód?

Poruszana przez nas *niejednokrotnie* sprawa zniesienia aprowizacji, która miała uszczęśliwić mieszkańców miasta i regulować ceny w mieście, wykazała całą nieudolność jej kierowników, zaopatrując ludność w jeden kilogram mąki lub kaszy miesięcznie, a nie od rzeczy będzie przytoczyć jej końcowy rezultat, mianowicie obecnie w Magistracie znajduje się:

5600 pudów drzewa, zakupionego po 181 mk; obecna zaś cena 1 puda prywatnie wynosi 125 mk; 76 korcy zgnitych kartofli, niezdatnych nawet dla trzody chlewnej, zakupionych po 2400 mk; 25 beczek zgnitych śledzi, nabytych jeszcze w marcu roku 1920;

węgiel wraz z kosztami przewozu i 15% zarobkiem dla Magistratu kalkulował się w cenie 1800 mk. za korzec, tymczasem, aby uszczęśliwić najbiedniejsze warstwy i obniżyć ceny rynkowe sprzedawano węgiel po mk. 2.200 za korzec;

produkty zaś zamiast na 16.005 mieszkańców miasta Łowicza, jak wykazał ostatni spis ludności miasta w dniu 30.9.1921 r. pobierano na 19089 mieszkańców.

Szczegółowa rewizja powyższej agendy dałaby jeszcze więcej podobnego rodzaju rezultatów.

W elektrowni z bogato zaopatrzonego magazynu, oddanego przez poprzedni Zarząd, pozostały tylko lampy służące do oświetlenia miasta i wcale się nawet nie myśli o zamianie linii żelaznej, doprowadzającej prąd odbiorcom na miedzianą, tymczasem za światło pobiera się aż 200 mk. za kwg; gdy w Warszawie biorą tylko 160 mk.

Od 17 sierpnia do 6 grudnia 1921 roku otrzymano od mieszkańców za wycier kominów mk. 81.987 fen. 70, tymczasem p. Zalewskiemu wraz z pomocnikiem zapłacono 4000 mk. miesięcznie i wszelkie starania ostatniego o uzyskanie większego wynagrodzenia spełzały na niczem.

Oprócz wymienionych pożyczek w ogólnej sumie mk. 950.000 uchwalono jeszcze w dniu 15/X. 1921 r. cztery miliony marek na aprowizację miasta, zapewne dlatego, aby nadal wydawać po 1 kilg. mąki miesięcznie na każdego mieszkańca miasta.

„Sprawy szkolne posunęły się o tyle” naprzód, że przez *niedbalstwo* dopuszczono do zniszczenia w roku 1919 około 200 ławek szkolnych, szkoły powszechne przez to rozpoczęły się wówczas dopiero po Bożem Narodzeniu w styczniu, a nawet w lutym 1920 roku i przez takie niedbalstwo Magistrat naraził miasto na straty podówczas około 200.000 mk; co więcej na przednówku w roku 1921 zamknięto będącą pod opieką Magistratu dla tychże dzieci kuchnię amerykańską i tylko na usilne interpelacje nasze ponownie ją otwarto, a wszak Burmistrz w dniu 9/4 1919 roku powiedział: „działwa, ta przyszłość narodu pozostaje bez szkół, a te szczęśliwe dzieci, którym udało się dostać do niewystarczających szkół naszych *uczą się* w warunkach złych: *w brudzie, chłodzie i głodzie.*” Te końcowe wyrazy świadczą wymownie o panujących

i obecnie w szkołach powszechnych warunkach, bo się tam nic do dzisiaj przez całe trzy lata nie zmieniło, a nawet jest gorzej. Co więcej nie udzielono zapomogi na kursa rzemieślnicze i nie wykorzystano nadarżającej się sposobności, jaką było zrzeczenie się przez Wojskowskę gmachu poddominikańskiego przy ulicy Podrzecznej (obecnie koszar im. J. Piłsudskiego) na pomieszczenie szkół powszechnych, zapewne ze względu na stosunki, jakie łączą Magistrat z władzami powyższymi. Lepiej jest zatem nie poruszać tego projektu, a robić nowe plany i narażać mieszkańców miasta „na budowę odpowiedniej ilości gmachów szkolnych kosztem dziesiątków milionów marek”—jak wyjaśnia Zarząd Magistratu.

Nie byłoby ścisłe nasze wyjaśnienie, gdybyśmy nie nadmienili, że w niektórych wypadkach Magistrat robi bardzo doniosłe dla miasta i jego mieszkańców oszczędności, a mianowicie: zamiast 495.900 mk. przewidzianych w budżecie na pewne wydatki związane ze szkolnictwem powszechnym, wydatkowano tylko 175.642 mk. kosztem opału, inwentarza, pomocy szkolnych, utrzymania czystości w szkołach, biblioteki i zasiłków na kursa dla analfabetów i kursa zawodowe; nawet na wożnych szkolnych Zarząd Magistratu zaoszczędził 91.700 mk. za okres 9-to miesięczny, ale sobie nie żałuje, wypłacając rocznie mk. 2.500.000. Za lokal szkolny przy ul. Piotrkowskiej, składający się z pięciu pokoi płaci Magistrat pani Kąckiej 1000 mk. rocznie, od nauczycielki zaś-sublokatorce tegoż mieszkania za 2-a pokoje pobiera 900 mk. rocznie, co sprzeciwia się Ustawie o ochronie lokatorów.

Ściągnięcie zaś podatku z uczniów gimnazjum w sumie mk. 12.000 za urządzony przez nich wieczór dla niezamożnych kolegów w dniu 29/XI. 21 r. oraz z „balu maskowego“, urządnego przez Straż Ogniową na pokrycie kosztów budowy wieży mk. 21.000 świadczy wymownie o panujących w obecnym Zarządzie tendencjach społecznych.

Od samego początku istnienia obecnego Zarządu Magistratu domy miejskie, maszyny i komin w elektrowni, mosty, łaźnia i rzeźnia, prócz nieznanego remontu ulegają stopniowemu zniszczeniu, a z otrzymanych 5-ciu koni taboru pozostały tylko trzy i to najgorsze.

Nie wiemy, czy obliczenie kasy przy końcu miesiąca i sprawdzenie tej sumy z napisaną w książce, oraz wizytacja każdego z przedsięwziętych przy końcu roku budżetowego, nazywa Zarząd miasta kontrolą gospodarki miejskiej? My ze swej strony stwierdziliśmy stanowczo musimy, że przez cały czas kadencji Rady Miejskiej ani razu nie odbyła się kontrola działalności Magistratu w całym słowa tego znaczeniu.

Dopuszczanie zaś na posiedzeniu Rady miejskiej do uchwalania plenipotencji Burmistrzowi na przyszłość do występowania ze skargami do władz wyższej instancji na władze niższej instancji narażo miasto na zgubne skutki utraty 1.000 000 mk. rocznej zapomogi Sejmikowej, której miastu odmówiono. Gwałcenie przez Burmistrza miasta D-ra Stanisławskiego art. 17, 24 i 31 Ustawy o samorządzie miejskim świadczy wymownie o obecnym kierownictwie,—jak błędem zatem było połączenie władzy uchwalodawczej i wykonawczej w obowiązującej nas Ustawie samorządowej w jednej osobie; zachowanie się p. Burmistrza w dniu 1 lutego 1922 r. wykracza już przeciw obowiązującemu Kodeksowi Karnemu, gdyż przewodniczący Rady z urzędu już

winien doprowadzać posiedzenie do skutku, a nie rozbijanie takowego, które jest wprost wykroczeniem służbowym.

Wobec powyższego władze państwowe winny wreszcie roztoczyć opiekę nad podobną samowolą Burmistrza i wyciągnąć odpowiednie wnioski.

Radni z list narodowo-chrześcijańskich.
Łowicz, d. 12 lutego 1922 roku.

WYCIĄG

uchwał zapadłych na posiedzeniu Sejmiku Powiatowego w Łowiczu, odbytem w dniu 25 stycznia 1922 r.

Uchwała Nr. 158.

Sejmik Powiatowy sprawę regulaminu obrad Sejmiku przekazuje Wydziałowi Powiatowemu do rozpatrzenia i uzupełnienia.

Uchwała Nr. 159.

Sejmik Powiatowy na kandydatów do Dyrekcyjnej Rady Kolejowej wybiera przez aklamację następujące osoby:

- 1) Franciszka Trawińskiego—inżyniera z pow. Łowickiego.
- 2) Józefa Grabowskiego— „ „ War-szawskiego.
- 3) Stanisława Kontkiewicza— „ „ Czę-stochowskiego.
- 4) Tadeusza Makólskiego— „ „ No-woradomskiego.
- 5) Michała Narowskiego— „ „ Cie-chanowskiego.
- 6) Aleksandra Trzcinińskiego „ „ Bę-dzińskiego.
- 7) Józefa Kojara— „ „ Ma-kowskiego.
- 8) Józefa Przedpelskiego „ „ Piotrkowskiego.

Uchwała Nr. 160.

Sejmik Powiatowy nawiązując do uchwały Wydziału Powiatowego z dn. 5. 1. r. b. na kandydatów do Państwowej Rady Kolejowej wybiera przez aklamację:

a) na członka: p. Stanisława Grabińskiego, właściciela maj. Walewice, gm. Bielawy.

b) na zastępcę: p. Stanisława Jentysa, inżyniera, vice Dyrektora Kooperacji Rolnej, zamieszkałego w Warszawie, ul. Królewska 2.

Uchwała Nr. 161.

Sejmik Powiatowy na Radców Ubezpieczeniowych do Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych przez aklamację wybiera z grona swego, następujące osoby, ubezpieczone w tejże Dyrekcji: 1) Romana Markiewicza z Łowicza. 2) Jana Kreta z Jastrzębi, gm. Dąbkowice. 3) Franciszka Wojdę z Klewkowa, gm. Bąków.

Uchwała Nr. 162.

Sejmik Powiatowy, nawiązując do uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 4. 11. 21, wybiera przez aklamację do Powiatowej Rady Odbudowy, jako przedstawicieli Sejmiku, następujące osoby: 1) Surmę Jana gm. Bąków. 2) Błaszczyka Aleksandra z gm. Bielawy. 3) Dymckiego Franciszka z gm. Bolimów. 4) Boreckiego Karola z gm. Nieborów. 5) Gajdę Feliksa z gm. Kompina. 6) Stańczyka Konstantego z gm. Jeziorko.

Oryginalne ordery

K O T Y L J O N O W E

od 75 mk. do nabycia u Julji Tarczyńskiej
Podrzeczna 22.

Uchwała Nr. 163.

Sejmik Powiatowy, stosownie do art. 49 Ustawy z dnia 16. 12. 21. o poborze Nadzwyczajnej Daniny Państwowej, (Dz. U. Nr. 1) 22 poz. 1), wybie-
ra przez aklamację do Komisji dla Nadzwyczajnej Daniny Państwowej, następujące osoby:

I. Na członków

a) Od większej własności ziemskiej: 1) Stanisława Grabińskiego (młodszego) z Walewic, gm. Bielawy. 2) Franciszka Zmigrodzkiego z Borówka, gm. Bielawy.

b) od mniejszej własności: 3) Jana Surmę z Maurzyc, gm. Bąków. 4) Jana Kreta z Jastrzębi, gm. Dąbkowice. 5) Feliksa Gajdę ze Sromowa, gm. Kompina.

c) Od płatników podatku podymnego: 6) Franciszka Dymeckiego z Bolimowa.

II. Na zastępców:

a) Od większej własności ziemskiej: 1) Antoniego Szaniawskiego z Osieka, gm. Jezioro. 2) Uzdowskiego z Kałaczewa, gm. Lubianków.

b) Od mniejszej własności: 3) Augustyna Pod-
sędka z Trzcianki, gm. Łyszkowice. 4) Franciszka
Wojdę z Klewkowa, gm. Bąków. 5) Piotra Pawlinę z Retek, gm. Bąków.

c) Od płatników podatku podymnego: 6) Ołędz-
kiego (aptekarza—właśc. domu) z Soboty, gm. Bie-
lawy.

Uchwała Nr. 164.

Sejmik powiatowy rozpatrzywszy sprawę diet postanowił:

1) wypłacać na przyszłość członkom Wydziału Powiatowego, Sejmiku, Komisji Sejmikowych i członkom, wybieranym przez Sejmik do Komisji, działających przy różnych innych instytucjach po 1,000 mk. diet za każde posiedzenie;

2) w tym wypadku, gdyby Komisje wyłonione przez Sejmik i działające na terenie powiatu przy innych instytucjach, otrzymywały diety mniejsze niż 1,000 mrk. wypłaca im z sum Sejmikowych różnicę do wysokości 1,000 mrk.

3) podwyższoną normę diet wypłacić za cały okres budżetowy roku 1921 t. j. za czas od 1. 4. 21 do 31. 12. 21;

4) wypłacać diety przybyłym na posiedzenie członkom nawet i w tym wypadku gdyby posiedzenie nie odbyło się z braku quorum i

5) w razie nieprzybycia na posiedzenie bez należycie usprawiedliwionych okoliczności Przewodniczący Sejmiku mocen jest wymierzyć na winnych nieprzybycia członków karę w wysokości 1,000 mk.

Uchwała Nr. 165.

Sejmik Powiatowy postanawia:

1) Petycji pisarzy gminnych o zwolnienie ich od opłat komunalnych od broni myśliwskiej nie uwzględnić;

2) normy opłat komunalnych od broni krótkiej i myśliwskiej i od pozwoleń na prawo polowania zniżyć, przestrzeń zaś terenów łowieckich zmodyfikować i

3) upoważnić Wydział Powiatowy do obniżenia norm podatkowych i modyfikacji przestrzeni terenów łowieckich, z prawem wprowadzenia w życie zmienionych norm od chwili wydania przez Starostwo na rok 1922 odnośnych zezwoleń na broń.

Uchwała Nr. 166.

Sejmik Powiatowy akceptuje w całości i postanawia wprowadzić w życie, po uprzednim zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą, statut w przedmiocie kosztów egzekucyjnych i odsetek zwłoki, powstałych wskutek niezapłacenia w terminie podatków i opłat komunalnych na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego w Łowiczu, w dosłownem brzmieniu projektu załącznego do protokołu.

Uchwała Nr. 167.

Sejmik Powiatowy akceptuje w całości Regulaminu dla Przytułku Starców w dosłownem brzmieniu projektu załączonego do protokołu.

Uchwała № 168.

Sejmik Powiatowy większością głosów postanowił nie przystępować do Związku Sejmików Powiatowych.

Uchwała № 169.

Sejmik Powiatowy większością głosów postanowił wypłacić Zarządowi T-wa Osad Rolnych i Przytułków Rzemieślniczych w Warszawie (Królewska 33), z funduszu dyspozycyjnego Sejmiku, (§ 37 budżetu z r. 1921) sumę 50,000 mk. pięćdziesiąt tysięcy marek), tytułem jednorazowego bezwrotnego zasiłku.

Uchwała № 170.

Sejmik Powiatowy postanowił wypłacić Komitetowi Odbudowy Kościoła w Stolpcach na Kresach Wschodnich, z funduszu dyspozycyjnego Sejmiku (§ 37 budż. z r. 1921) sumę 25,000 mk. (dwadzieścia pięć tysięcy marek), tytułem jednorazowej bezwrotnej zapomogi.

Uchwała № 171.

Sejmik Powiatowy postanowił zakwalifikować do dróg powiatowych tymczasowo następujące szosy: 1) Łowicz—Kiernozia 15,110 klm.; 2) Łowicz—Bolimów 23,878 klm.; 3) Łyszkowice—Chruslin 16,041 klm.; 4) Kompina—Ruszki 9,735 klm.

Jednocześnie Sejmik postanowił wejść z przedstawieniem do władz wyższych o zakwalifikowanie niżej wskazanych szos, a mianowicie:

a) do szos państwowych: Kompina—Ruszki, jako punktu komunikacyjnego łączącego ośrodki dwóch powiatów: Łowickiego i Skierniewickiego z tak ważną dla tych powiatów przystanią na Wisłę w Wyszogrodzie, temwięcej, że część tejże drogi Rybno—Wyszogród jest już upaństwowiona.

b) do szos wojewódzkich: 1) szosę Łowicz—Kiernozia—Sanniki 15,110 klm. 2) szosę Łowicz—Bolimów na Zyrardów 23,878 klm.

c) o ile projekt powyższy w całości przejdzie w takim razie Sejmik projektuje zaliczyć do dróg powiatowych jeszcze następujące drogi: 1) Łyszkowice—Mikuly—Brzeziny 11 klm; 2) Bielawy—Zgoda—Głowno 10 klm; 3) Mroga—Borówek—Łazinek—Orłów 9 klm; 4) a) Bielawy—Walewice—Sobota—Urzecze—Wierznowice—Strugienice—Zduny—Retki—Złaków Kościelny—Złaków—Borowy do granicy pow. Gostyńskiego 24 klm; b) i odcinek od Złakowa Borowego do Kutnowskiego pow. w kierunku na Żychlin 1 klm

5) Jamno-Rydwan-Guźnia-Bocheń-Strugienice-Zduny 20 klm; 6) Nieborów (stacja)-Bednary-Kompina 8 klm; 7) Łowicz-Sierzniki-Błędów-Osiek na Ilów 19 klm; 8) Bolimów-Ziemiary-Skierniewice 6 klm; 9) Wieś Bolimowska-Zychlin stacja 6 klm; 10) Łowicz-Bolimów-Skierniewice 16 klm; 11) Odcinek drogi pomiędzy szosą Łowicz-Kiernozia i Łowicz-Kutno, przechodzącej przez Malszyce 1 klm;

Uchwała Nr. 172.

Sejmik Powiatowy większością głosów postanawia przyjąć statut o pociąganiu obywateli do udziału w wydatkach na utrzymanie powiatowych dróg kołowych w powiecie Łowickim, w dosłownym brzmieniu projektu załączonego do protokołu.

Uchwała Nr. 173

Sejmik Powiatowy, rozważywszy sprawę poczynionych wydatków i zaznajomiwszy się z planem projektowanych pokryć, jednomyślnie postanowił zaakceptować przedstawiony plan sposobu projektowanych pokryć powstałych wydatków, sięgających ogólnej sumy 3, 376, 084 Mk. 40 fen. (trzy miliony trzysta siedemdziesiąt sześć tysięcy osiemdziesiąt cztery marki czterdzieści fenigów). Odnosny plan załączono do protokołu

Uchwała Nr. 174.

Sejmik Powiatowy wysłuchawszy sprawozdania i zaznajomiwszy się z kosztorysem pokrycia dachu, jednomyślnie postanowił:

1) dotychczas poczynione zarządzenia Wydziału Powiatowego odnośnie pokrycia zerwanego przez wicher dachu na szpitalu S-go Tadeusza zaakceptować;

2) opracowany przez architekta powiatowego kosztorys pokrycia dachu na ogólną sumę 806, 071 Mk. 10 fen. (osiemset sześć tysięcy siedemdziesiąt jedna marka dziesięć fenigów) przyjąć i

3) powstałe na założenie dachu wydatki pokryć z niewyczerpanych dotychczas pozycji budżetu z roku 1921 w sposób ujęty planem projektowanych pokryć, przyjętem uprzednio uchwałą Sejmiku Nr. 175.

Uchwała Nr. 175.

Sejmik Powiatowy wysłuchawszy sprawozdania i zaznajomiwszy się z kosztorysem jednomyślnie postanowił:

1) poczynione przez Wydział Powiatowy zarządzenia w kierunku wyremontowania budynku szpitala S-go Jana na szpital dla zakaźnych, oraz przeniesienia szpitala zakaźnego z budynków b. fabryki chemicznej do wyremontowanego szpitala zaakceptować.

2) opracowany przez architekta powiatowego kosztorys remontu szpitala S-Jana na ogólną sumę 1, 010, 252 Mk. (jeden milion dziesięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt dwie marki)-przyjąć i

3) powstałe wydatki na remont pokryć z niewyczerpanych dotychczas pozycji budżetu z roku 1921 w sposób ujęty planem projektowanych pokryć, przyjętem uprzednio uchwałą Sejmiku Nr. 175.

Uchwała Nr. 176.

Sejmik Powiatowy postanawia sprawę uregulowania czynszu dzierżawnego za lokal zajęty pod Przytułek dla Starców przekazać Wydziałowi Powiatowemu do rozpatrzenia i ostatecznego uregulowania, wypłacając ustanowiony czynsz z sumy dyspozycyjnej Sejmiku (§ 37 budżetu z roku 1921).

Uchwała Nr. 177.

Sejmik Powiatowy postanowił zaakceptować przedstawione sprawozdanie o jednorazowej daninie na potrzeby wojska w pozycjach następujących: gminy wiejskie rozłożyły podatku na kupno przedmiotów.

daniny na ogólną sumę . . .	Mk. 8,247,975—
wpłaciły do Wydziału Powiatowego a conto rozkładu	Mk. 7,984,509—
Winne jeszcze podatku z wpłaconych do Kasy Komunalnej podatku	Mk. 253,666—
zakupiono przedmiotów daniny na ogólną sumę	Mk. 7,984,509—
Pozostało zatem gotówki w Kasie Komunalnej	Mk. 7,609,344—80
	Mk. 374,964—20

Ponieważ są jeszcze niezalutowane w formie ostatecznej reklamację płatników na nierównomierne ich opodatkowanie daniną, zatem Sejmik przekazuje Wydziałowi Powiatowemu sprawę reklamacji do ostatecznego ich zalutowania, i po kompletnej zakanczeniu całej sprawy jednorazowej daniny zdać Sejmikowi ostateczne i szczegółowe sprawozdanie.

Uchwała Nr. 178.

Sejmik Powiatowy postanawia przyjąć regulamin Powiatowej Komisji Opieki Społecznej Sejmiku Powiatowego, w brzmieniu regulaminu załączonego do protokołu.

Uchwała Nr. 179.

Sejmik Powiatowy większością głosów postanawia wprowadzić na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego samodzielny podatek komunalny od węgla, i przyjmuje przedstawiony statut o poborze tegoż podatku, w brzmieniu projektu statutu załączonego do protokołu, uzupełnionego klauzulą, zgłoszoną przez członka Surmę.

Uchwała Nr. 180.

Sejmik Powiatowy jednomyślnie postanowił zaakceptować projekt ad hoc Komisji, powołanej do uregulowania opłat targowych i rogatkowych, przyjęty przez tą Komisję na posiedzeniu w dniu 16 stycznia 1922 r. i upoważnia Wydział Powiatowy do ostatecznego zalutowania tej sprawy, po uprzednim otrzymaniu decyzji Rady Miejskiej m. Łowicza, opartej na projekcie ad hoc Komisji.

Uchwała Nr. 181.

Sejmik Powiatowy zaznajomiwszy się z dotychczas podjętą przez Wydział Powiatowy pracą w kierunku budowy szkół rolnych, postanowił zaakceptować uchwałą Wydziału Powiatowego z dnia 13 stycznia r. b. odnośnie przejęcia przez Sejmik, czy to już w ostateczne użytkowanie przyznanych przestrzeni ziemi pod budowę szkół z obydwu majątków Zduny i Blichu, czy też oddanie majątku Blich w w Dzierżawę Sejmikowi na warunkach zwykłych dzierżawców. Jednocześnie Sejmik Powiatowy upoważnia Wydział Powiatowy do czynienia dalszych starań, związanych z budową szkół rolnych.

Uchwała Nr. 182.

Sejmik Powiatowy, nawiązując do okólnika Nr. 150 M. S. W. z dnia 29. 12. 21 postanawia przyznać i wypłacać z sum Powiatowego Związku Komunalnego, tytułem kosztów reprezentacyjnych dla Starosty, dodatkowe uposażenie w wysokości 60,0^o wszystkich poborów służbowych Starosty, pobieranych rocznie.

Uchwała Nr. 183.

Sejmik Powiatowy jednomyślnie postanawia i upoważnia—tymczasowo Wydział Powiatowy do uskuteczenia bieżących i niezbędnych wydatków na rok 1922, aż do czasu uchwalenia przez Sejmik Powiatowy budżetu na okres od 1. 1. 22 do 31. 12. 22.

Uchwała Nr. 184.

Sejmik Powiatowy, zgodnie z art. 17 punkt 2 A. Ustawy z dnia 17. 12. 21 w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej Ustawy z dnia 6. 7. 20 o ujednostajeniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozp. o państw. podatk. przemysł. (Dz. Ust. Nr. 2/22 poz. 7),—postanawia skutecznie pobór dodatków komunalnych od przemysłu i handlu, oraz osobistych zajęć przemysłowych w sposób następujący:

a) od przedsiębiorstw, zajmujących się wyszynkiem alkoholu w stosunku 200% do państwowego podatku;

b) dla wszystkich innych przedsiębiorstw handlowych i handlu jarmaczego—100% państw. podatku.

c) dla przedsiębiorstw przemysłowych, żeglugowych i osobistych zajęć przemysłowych w stosunku 75% do zasadniczego podatku przemysłowego.

Rozdziału pobranych w sposób wyżej określony dodatków—pomiędzy gminy wiejskie, a Powiatowy Zw. Kom. dokona Wydział Powiatowy.

KRONIKA MIEJSKOWA.**Kalendarzyk.**

Piątek † Patrycjusza B. M., Don. M.
Sobota Symeona B. M., Maks. M.
Niedziela Mięsopustna. Konrada W.
Poniedziałek Leona i Eucharj. B. b. W. w.
Wtorek Maksym. B., Feliksa B. W.
Środa Katedry Św. Piotra w Ant.
Czwartek Piotra Damiana B. D. K.

Wschód słońca. g. 7. m. 17. zachód g. 5. m. 12.

— Z Wydziału Osad Żołnierskich M. S. Wojsk komunikuje: Kandydaci, którzy zostali zatwierdzeni do nadziału ziemi w roku 1921/22 w listach przedkładanych przez Dywizję Piechoty, Brygady Jazdy i Inspekcje Etapowe Armji, a nie zgłosili się do dnia 15 grudnia 1921 r. w Powiatowych Komitetach Nadawczych i nie załatwili formalności prawnych odnośnie do objęcia działek w posiadanie,—zostają na mocy rozkazu Ministra Spraw Wojskowych skreśleni z zatwierdzonych list.

Powyzsze podaje się do publicznej wiadomości, by kandydaci, którzy osobiście nie mogą być powiadomieni przez Referaty O. Z. o skreśleniu wskutek braku adresu i t. p.—nie wybierali się z wiosną 1922 roku na kresy, bo ziemi nie otrzymają.

Powtórnie ubiegać się mogą skreśleni kandydaci o zatwierdzenie do nadziału ziemi za pośrednictwem Referatów O. Z. przy D. O. K.—w myśl kilkakrotnie podawanych w prasie zawiadomień.

— Z D. O. Korpusu. Chorążych i podchorążych rezerwowych, z cenzusem conajmniej lub powyżej 6 kl. gimnazjum, którzy nie ukończyli żadnej szkoły wojskowej i zostali w myśl rozkazu M. S. Wojsk. Roz. X. L. 900/t. j. z dn. 7. XI, 1921 r. bezterminowo urlopowani jako ochotnicy, a którzy osobiście zgłaszają się do P. K. U., celem odbycia

5-cio miesięcznego wykszolenia dla uzyskania stopnia podporucznika rezerwy, należy przyjąć z powrotem do Wojska na czas trwania kursu wykszolenia (5 miesięcy). Po ukończeniu wykszolenia zostaną wymienieni automatycznie zwolnieni z powrotem już jako podporucznicy rezerwy.

— Zabawa na Straż Ogniową. Dnia 25 lutego odbędzie się zabawa taneczna na remont narzędzi ogniowych srodze poturbowanych podczas wojny. Sympatyczny cel i serdeczny nastrój jaki zawsze towarzyszy zabawom urządzanym przez naszego benjaminka, daje gwarancję, że zabawa się uda i przysporzy tym samym funduszy tak potrzebnych do odbudowy instytucji użyteczności publicznej. Ze wszech miar koniecznym jest aby decyzja dotycząca zwrotu remizy straży ogniowej, którą od niepamiętnych czasów w gmachu ratusza straż posiadała, nareszcie zapadła. Niech nie mówią, że jednak moskał mimo, że gnębił nasze instytucje, to straż jednak dbał choć o tyle, że miała gdzie swoje narzędzia pomieścić. Panowie radni czy wasz wpływ i zdanie nic nie może?

— Zbiórka produktów w gminach na Schronisko dla dzieci i Przytułek dla Starców. W myśl uprzednich zarządzeń Komisji Op. Społecznej pow. Łowickiego, gmina Lubianków dostarczyła 83 $\frac{1}{2}$ fun. mąki, 20 fun. kaszy i 1784 mk. gotówką, zebrane w gminie.

— „Miljonówka“. W sobotę dnia 11 b. m. wylosowano z kola № 2,399,613.

— Zguba. Znaleziony żeton wojskowy na balu, właściciel może odebrać w Redakcji.

— Na pomnik wdzięczności dla Ameryki: Złożyli w Magistracie: T-wo Wzajemnego Kredytu w Łowiczu wspólnie z pracownikami 4,400 mk. Gmina Żydowska 5,500 mk. Filja Banku Stołecznego w Łowiczu 500 mk. Gołębiowski Leon 1000 mk. Wierusz Kowalski Tadeusz 200 mk. Bobotek Miłkołaj 100 mk. Razem 11,700 mk.

Pieniądze zostały przesłane przez Magistrat na ręce Kierownika Starostwa dnia 7 lutego 1922 r. Nr. 1585. Sekretarz: Bobotek.

OGIARY.

Na Przytułek. Zebrane przez p. Wieczorka na weselu u gospodarza Grzybułskiego w Ostrołęce mk. 577.

Na repatriantów. K. i F. Andrzejewscy, zamiast biletów na zabawę kolejarzy mk. 200. B. Pejcza, zamiast biletów na bal kolejarzy mk. 1000. Od Sędziego Pokoju 2 okręgu w Łowiczu, Zaleskiego, z pogodzonej sprawy cywilnej Nr. C 41221 mk. 500. Od Sędziego Pokoju 2 okręgu w Łowiczu, Zaleskiego, z pogodzonej sprawy karnej Nr. K. 200/22 mk. 1000. Zofja i Józef Żołatkowscy, zamiast biletów, na bal kolejarzy mk. 1500.

Na cele kulturalne 10 p.p. W. Pstruszeński zamiast biletu na bal oficerski mk. 700.

Na salę zajęć przy Kole Polek. Złożone przez A. Z. mk. 500.

Podziękowanie.

W. W. P. P. Doktorom: Jeziorskiemu i Osieńskiemu składamy publiczne podziękowanie za bezinteresowne leczenie, okazaną pomoc i gorliwą opiekę, podczas ciężkiej choroby córki naszej, które uratowali życie.

Marja i Ignacy Xięgołpolscy.

Łowicz, 15/2—1922 r.

PODZIĘKOWANIE.

Samorząd Uczniowski Państwowego Seminarjum Nauczycielskiego w Łowiczu składa za ofiary na rzecz tegoż Samorządu złożone przez p. Wacława Szejnerta (dwa tysiące mk.) i p. Kobielską (tysiąc mk.) staropolskie „Bóg zapłać“.

Kronika Policyjna.

-z- **Kradzież:** Onegdaj w sklepie Moszka Goldwäsera skradziono kuchnię. Po zameldowaniu policji wszczęto dochodzenie, które ustaliło, że powyższej kradzieży dopuścił się Michał Stelmaszewski mieszkaniec wsi Gollńsko, gminy Jeziorko. Kuchnię odebrano a winnego pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

Onegdaj została popełniona kradzież wieprza z chlewa u Ignacego Woźniaka, zamieszkałego we wsi Mysłaków gminy Nieborów. Po zameldowaniu policji zarządono poszukiwania i wieprza znaleziono w stodole Feliksa Czapnika mieszkańca tejże wsi, ukrytego w słomie. Czapnika aresztowano i osadzono pod kluczem.

-z- **Niestemplowane gwichty:** Podczas sprawdzania wag w sklepach w Łowiczu skonstatowane, że w piekarni Jana Szejnerta ul. Podrzeczna № 65 znajdują się niestemplowane gwichty, po sprawdzeniu których okazało się kilka fałszywych. Gwichty zostały zabrane do Komendy Policji gdzie został spisany protokół i posłany do odnośnych władz sądowych.

-z- **Ciężkie uszkodzenie ciała z nastąpieniem śmierci.** W dniu 12-go b. m. we wsi Boczki gminy Jeziorko odbywała się zabawa przy współudziale licznej młodzieży wiejskiej. Według obyczajów jakie istnieją w okolicy Łowicza przed domem zabawy zgromadziło się kilku wyrostków tejże wsi w charakterze widzów. Będąc na zabawie młodzież postanowiła widzów usunąć z przed domu i w związku z powyższym rozpoczęła się walka na kamienie. W chwili kiedy Teofil Plichta l. 19 mieszkaniec wsi Boczki gminy Jeziorko usiłował zadać cios kamieniem Władysławowi Pięcie jako nieproszonemu gościowi zabawy, ten ostatni uderzył Teofila Plichtę w głowę drągiem tak fatalnie że ten niebawem zmarł. Władysława Pięte aresztowano i osadzono pod kluczem.

-z- **Potajemna gorzelnia.** Komendant Posterunku w Łyszkowicach w czasie patrolowania miejscowości wsi Zakulin zauważył zapach wódki. Mając na uwadze potajemną gorzelnię dokonał rewizji w jednej z zagród należącej do Franciszki Mieślarz, gdzie znalazł jedną beczkę z zacierem i kilka butelek wódki. W związku z powyższem aresztowano Franciszkę Maślarz i Władysława Kowalskiego, których przekazano władzom sądowym.

OBWIESZCZENIE

do rejestru handlowego Sądu Okręgowego w Łowiczu działu A. wniesione zostały następujące firmy:

„13 lutego 1922 r. № 300 Dział A, Wincenty Masłocha, właściciel Albin Wiankowski, z siedzibą w Bobrownikach—młyn, gminy Dąbkowice p-tu Łowickiego, handel zbożem i mąką“.

192. „Wincenty Guzek“ właściciel Wincenty Guzek z siedzibą w Zdunach gm. Baków, wiatrak tamże; zarejestrowano 19 grudnia 1919 r.

109. „Perla Izraelowicz“ właścicielka Perla Izraelowicz z siedzibą w Rawie ul. Łowicka № 3, sklep kolonialno-galanteryjny z przyborami dla szewców, oraz materiałami piśmiennymi w Rawie, zarejestrowano 25 czerwca r. b.

110. „Moszek Hamer“ właściciel Moszek Hamer, z siedzibą w Rawie ul. Łowicka № 56, handel skórą i przyborami szewckimi w Rawie zarejestrowano 27 czerwca r. u.

111. „Fajga Kuler“ właścicielka Fajga Kuler, z siedzibą w Nowem-Mieście ul. Targowa, sprzedaż naczyń kuchennych w Nowem-Mieście.

112. „Majer Goldberg“ właściciel Majer Goldberg z siedzibą w Skierniewicach ul. Rawska Nr. 128 skład materiałów budowlanych, węgla i narzędzi rolniczych w Skierniewicach.

113. „Moszek Lajb Żelechowski“ właściciel Moszek-Lajb Żelechowski z siedzibą w Łowiczu ul. Zielkowska Nr. 15 dom przemysłowo-handlowy i młyn parowy w Łowiczu.

114. „Chaskiel Aizner“ właściciel Chaskiel Aizner z siedzibą w Łowiczu ul. Podrzeczna Nr. 22 sprzedaż desek w Łowiczu.

115. „Jada Igla“ właściciel Jada Igla z siedzibą w Łowiczu ul. Zduńska Nr. 14, krawiectwo tamże.

116. „Perec-Chaim-Szyja (z trzech imion) Brandt“ właściciel Perec-Chaim Szyja Brandt z siedzibą w Sobocie gm. Bielawy, handel nabiałem, drobiem, nasionami oleistymi, strączkowymi, prosem i konserwacja jaj w Sobocie.

117. „Berek Fenigsztajn“ właściciel Berek Fenigsztajn, z siedzibą w Nowem-Mieście, sprzedaż towarów gotowej bielizny i farb na rynku w Nowem-Mieście i sąsiednich miasteczkach.

118. „Ezre Hofnung“ właściciel Ezre Hofnung z siedzibą w Łyszkowicach, handel nasionami oleistymi, strączkowymi, jagłami i prosem we wsi i gm. Łyszkowice.

119. „Władysław Paprocki“ właściciel Władysław Paprocki z siedzibą w Kawenczynie gm. Doleck, wiatrak tamże.

120. „Fajga Ickowicz“ właściciel Fajga Ickowicz, z siedzibą w Rawie ul. Rassumowska, sprzedaż mięsa i ubój bydła w Rawie

121. „Franciszek Kaźmierczak“ właściciel Franciszek Kaźmierczak, z siedzibą w Rawie ul. Nowy-Swiat Nr. 151, sprzedaż wyrobów sitarskich, niecek i noży na rynkach w Rawie Białej i Nowem-Mieście.

122. „Józef Karasiewicz“ właściciel Józef Karasiewicz, z siedzibą Jeruzalu gm. Doleck, sklep spożywczy w Jeruzalu.

123. „Wigdor Herszenzon“ właściciel Wigdor Herszenzon, z siedzibą w Nowem-Mieście, sprzedaż towarów galanteryjnych w Nowem-Mieście.

124. „Chil-Majer Zylberberg“ właściciel Chil-Majer Zylberberg, z siedzibą w Łowiczu ul. Zduńska Nr. 12, handel materiałami piśmiennymi i galanteryjnymi w Łowiczu.

125. „Jakób Pastwa“ właściciel Jakób Pastwa, z siedzibą w Skierniewicach ul. Sienkiewicza Nr. 7, herbaciarnia z prawem sprzedaży zimnych zakąsek w Skierniewicach.

Kinematograf „EOS“

W niedzielę dn. 192 r. b.

„SYMPPLICJA“

dramat w 6 aktach z czasów średniowiecznych z Ewą May w roli głównej.

Owce Maciory

kotne

Do sprzedania w Lubiankowie.

2-2

GABINET DENTYSTYCZNY L. Mintzowej ZĘBY SZTUCZNE

na kauczuku i złocie wykonywa się w przeciągu dnia, — reparacje — na poczekaniu.

Łowicz, Podrzeczna 17, naprzeciw Sądu Okręgowego.

Dla wojskowych i młodzieży szkolnej — ustępstwa.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Łowicza niniejszym ogłasza, że w kancelarii tegoż Magistratu dnia 23 lutego r. b. o godz. 11 rano odbędzie się ustny przetarg (in plus) niezależnie od tego po ustnym przetargu muszą być jeszcze złożone zapieczętowane deklaracje z oznaczeniem dostawy do Magistratu żyta rocznie za wydzierżawioną łąkę miejską pod nazwą „Odpadki grupa V na czas od daty podpisania kontraktu do dnia 15 września 1924 r.

Kto chce wziąć udział w licytacji, obowiązany jest przedstawić kaucję, licząc po 2,000 mk. z morgi.

Licytacja zacznie się od dostawy 3 korcy żyta. Warunki licytacyjne mogą być rozpatrywane w kancelarii Magistratu w godzinach biurowych z wyjątkiem niedziel i świąt.

Magistrat.

Łowicz dn. 9 II 22 r.

Rada Towarzystwa Wzajemnego Kredytu w Łowiczu

zawiadamia, że w dniu 24 lutego 1922 r. o godzinie 2 po południu w Łowiczu w domu własnym, odbędzie się ZWYCZAJNE OGÓLNE ZEBRANIE P.P. PEŁNOMOCNIKÓW z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego,
- 2) Zatwierdzenie bilansu, rachunku strat i zysków oraz podział zysku za 1921 r.
- 3) Uchwalenie budżetu na 1922 r.
- 4) Zmiana Ustawy Towarzystwa, zgodnie z nowym prawem z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach.
- 5) Upoważnienie Zarządu do zaciągania zobowiązań na nieruchomościach Towarzystwa.
- 6) Wybór 3-ch członków Rady i jednego członka Zarządu.
- 7) Wnioski członków Towarzystwa, stosownie do § 39 Ustawy.

UWAGA. Na mocy paragrafu 38 Ustawy, zgromadzenie będzie prawomocne bez względu na liczbę obecnych pełnomocników.

Redaktor i Wydawca Mieczysław Szajding.

Ogłoszenie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Łowiczu Karol Widuliński zamieszkały w Łowiczu przy ulicy Podrzecznej pod Nr. 52 ogłasza, że w dniu 27 lutego 1922 roku od godziny 10-ej rano we wsi Bartniki gm. Bolimów, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: krowa maści czarnej lat około pięciu, należąca do Wojciecha i Franciszki małż. Bedelek ocenionych na 45,000 mk. dnia 28 stycznia 1922 r.

Komornik: *Widuliński.*

Ogłoszenie.

Niniejszym ostrzegamy ludzi dobrej woli, że w ostatnich czasach pojawiają się w mieszkaniach prywatnych jak i w instytucjach społecznych osobnicy, podający się jako inwalidzi wojenni, jednakże nie mający nic wspólnego z inwalidztwem. Korzystają z nieświadomości obywateli; okazują fałszywe dokumenta, aby otrzymać jakieś datki, co zostało stwierdzone przez Z. In. w Łowiczu.

St. Obrzydowski.

Ogłoszenie.

Niniejszym zwracamy się z uprzejmą prośbą do P. Obywateli Ziemiskich i posiadaczy ogrodów warzywnych i owocowych, aby przy wypuszczaniu w dzierżawę ogrodów, zachcieli łaskawie powiadomić Z. In. K. Ł. Jednocześnie zawiadamiamy P. Pracodawców, iż przy—Z. In. zostało otwarte—biuro Pośrednictwa Pracy. Przy obsadzaniu wolnych miejsc, prosimy o zwracanie się do Z. In. w Łowiczu, Koński Targ, Nr. 4.

St. Obrzydowski.

Młyn motorowy składający się z dwóch par walcy 600×250, perlak automatyczny „Mars“, jedna para francuzów 7/4, jagielnik i oczyszczenie. Motor 30 H. p. Dentza, dynamo 40 amp. 110 volt, do sprzedania od zaraz połowa.

Wiadomość: Łowicz Stary Rynek 12 W. Wielicka (cukiernia).

Kto chce kupić towary ?

Po najtańszych niższych cenach niech napisze, lub przyjeżdżając do ŁODZI, uda się do składu fabrycznego

M. Bryl Łódź Piotrkowska 56 w podwórzu 3-cie wejście.

Gdzie są do nabycia w resztkach i w sztukach białe i kolorowe płótna na bieliznę i pościel, towary na poszwy i wyspy, flanele, barchany, cągi, chustki, pończochy, obrusy, koldry, również szewioty, sukna, korty i welny na damskie i męskie ubrania, kostjomy, płaszcze, suknie i wiele innych towarów.

UWAGA: wysyłam pocztą za zaliczką odcinki i resztki w każdej ilości po otrzymaniu zadatku: Cenników i próbek nie wysyła się.

5-3

Druk K. Rybackiego w Łowiczu.